

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 418/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti COVER TRENČÍN, s. r. o., Majerská 1988/20A, Trenčín, zastúpenej advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s. r. o., Legionárska 7158/5, Trenčín, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Barbora Koncová, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky „*nezákonným Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 71Ek/55/2017*“ a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti COVER TRENČÍN, s. r. o., odmieta pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti COVER TRENČÍN, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) „*nezákonným Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 71Ek/55/2017*“.

Sťažovateľka 27. novembra 2018 doručila ústavnému súdu splnomocnenie v konaní pred ústavným súdom a doplnila odôvodnenie svojej sťažnosti poukazujúc na nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 300/2018-54 z 5. septembra 2018.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla: „Dňa 04.10.2018 Okresný súd Banská Bystrica vydal Uznesenie o zastavení exekúcie spis. zn. 71Ek/55/2017, ktoré bolo sťažovateľovi doručené dňa 05.10.2018. Samotné exekučné konanie začalo na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Rozhodcovský rozsudok. Rozhodcu [REDAKOVANÉ], spis. zn. R 98/2017 zo dňa 30.08.2017.

Okresný súd Banská Bystrica vydal Uznesenie o zastavení exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, podľa ktorého: Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

Súd v predmetnej veci ako skutočnosť ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu vyhodnotil údajnú nulitu právneho aktu, ktorým bolo dojednanie rozhodcovskej doložky vo vzťahu k povinnej 2...“

3. Sťažovateľka v podstatnej časti svojej sťažnostnej argumentácie namieta nedostatok právomoci exekučného súdu preskúmavať existenciu a platnosť rozhodcovskej zmluvy vo vzťahu k povinnej v 2. rade v exekučnom konaní, na základe ktorej vydal rozhodcovský súd exekučný titul zaväzujúci povinnú v 2. rade. Zdôrazňuje, že prieskum tejto skutočnosti je neprípustným vecným prieskumom rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v exekučnom konaní, a to aj z dôvodu, že exekučný titul sa netýka spotrebiteľského sporu vo vzťahu k povinnému v 1. rade ani povinnej v 2. rade.

4. Samotný návrh na rozhodnutie ústavného súdu, teda petit svojej sťažnosti, sťažovateľka vymedzila takto:

„1. Základné právo spoločnosti COVER TRENČÍN, s.r.o... na súdnu a inú ochranu v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky nezákonným Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 71Ek/55/2017 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica sa prikazuje, aby Uznesenie o zastavení exekučného konania zrušil a vo veci ďalej konal.

3. Spoločnosti COVER TRENČÍN... priznáva finančné zadosťučinenie v sume... 1 500,00 Eur... ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný Spoločnosti COVER TRENČÍN vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).

4. Spoločnosti COVER TRENČÍN, s.r.o... priznáva náhradu trov konania a právneho zastúpenia v sume vo výške 480,24 EUR vrátane DPH... ktoré je Okresný súd Banská Bystrica povinný zaplatiť na účet Advokátskej kancelárie KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. ... do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovení § 20, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

7. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

9. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

10. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, ďalej označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody a subjektu, proti ktorému sťažnosť smeruje.

11. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovatelia domáhajú. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovatelia domáhajú v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

12. Po preskúmaní podania sťažovateľky doručeného 29. októbra 2018 ústavný súd konštatuje, že napriek jej kvalifikovanému právnomu zastúpeniu sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 4 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Závažným nedostatkom petitu sťažnosti brániacim jeho meritórnemu preskúmaniu je hlavne absencia presného a určitého označenia rozhodnutia, proti ktorému sťažnosť smeruje, a tento nedostatok petitu nie je

možné pri zastúpení sťažovateľky kvalifikovaným advokátom preklenúť označením tohto rozhodnutia v odôvodnení sťažnosti. Podstatnou je aj okolnosť, že sťažovateľka sa zmätočne domáha v petite sťažnosti uloženia príkazu okresnému súdu, aby opäť nešpecifikované „*Uznesenie o zastavení exekučného konania zrušil a vo veci ďalej konal*“. Pozornosti ústavného súdu neuniklo ani to, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ústavy bez označenia konkrétneho odseku tohto článku ústavy, hoci v jej sťažnostnej argumentácii absentujú akékoľvek tvrdenia, ktorými by namietala porušenie práv vymedzených v odseku druhom a treťom tohto článku ústavy.

13. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v časti jeho petitu pôsobí nedostatočne a neurčito, vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv (pri zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom) v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

14. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

15. Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura*

scripta sunt“, t. j. bdelym patri právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

16. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky považoval už nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí za dostatočný dôvod na odmietnutie sťažnosti. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, v dôsledku čoho rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky stratilo v danej veci opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2018